

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XII. Congregatio Et Abbatia S. Victoris, ad muros vrbis Parisiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

nuncupant) Paschalis Papæ II. temporibus, circa annum 1107. sumpsit exordium. Beatus 1107. namque Rufus, Lugdunensis Episcopus, cum esset egregius diuini verbi præco, monasterijs plurimis in Gallia excitatis, demùm in Italiam transfijt, atque in Etruria & alibi multa Cænonicorum regularium cœnobìa instituit: quorum caput apud Valentiam, Delphinatus seu Prouinciæ Viennensis urbem statuit. Sic Aimarus Falco in historia sua Antoniana, Lugduni an. 1534. edita, Notatque idem in Prouincia Viennensi tria monasteria, religiosorum familiarium capita, numerari: nimirum Cartusiam Maiorem, S. Antonij Viennense monasterium, & dictam S. Rufi Abbatiam.

Huius reformationis meminit Ioachimus Abbas, commentario in Apocalypsim, videturque initia eius referre ad annum circiter 1100.

CAPVT XII.

CONGREGATIO ET ABBATIA

S. Victoris, ad muros vrbis Parisiensis.

INTER Canonicos Augustinianos celeberrima, est familia seu Congregatio Canoniorum S. Victoris, qui nomen hoc induerunt à monasterio S. Victoris Abbatiali titulo
D illustri,

illustri, ad muros Urbis Parisiensis sito. Quod
 IIII. quidem monasterium anno IIII. à Ludouico
 Crasso Gallix Rege fundatum dotatumque
 est; teste Fracisco Belleforestio in sua Cosmo-
 graphia. Floruerunt hoc in monasterio Hu-
 go & Richardus à S. Victore, Theologi longè
 celeberrimi.

Est autem hodieque in monasterio isto
 Bibliotheca manuscriptorum codicum me-
 dij æui longè præstantissima, quam exteri o-
 mnes meritò admirantur, & nos aliquando
 admirati sumus.

Cæterùm haud abs re fuerit Iacobi Vitria-
 ci (qui anno 1244. obiit) de Canonicis S. Vi-
 ctoris testimonium hinc adfuisse. *Sunt alia Ca-
 nonicorum regularium deuota, & humiles, & a-
 mabiles Deo congregationes, quæ S. Victoris Ca-
 nonici nominantur; eo quod prædictus Dei martyr
 patronus & aduocatus sit eorū, in quibus huius or-
 dinis primordia claruerunt. Primus siquidem &
 præcipuus huius sanctæ Religionis conuentus extra
 muros Parisiensis ciuitatis, in Ecclesia quæ dicitur
 S. Victoris, quasi lucerna Domini supra candela-
 brū posita nō solū propinquam ciuitatem, sed re-
 motas circumquaq; regiones & ad Dei cognitio-
 nem illuminat, & ad charitatem inflammat, tan-
 quam piscina probatica, & luter aneus in templo
 Domini, scholaribus Parisijs commorantibus, &
 varijs populis vndiq; confluentibus aquas purifi-
 cationis subministrans. Hæc siquidem sancta &*
 omni

omni acceptione digna militantium in castris Domini congregatio, refugium est pauperum, consolatio lugentium, fulcimentum & quasi basis debili-
 um, recreatio lassorum, releuatio lapsorum, portus tranquillissimus scholarium, quibus de mundi huius naufragio euadere cupientibus sinum misericordiae aperit, & in gremio suo velut pia mater eos fouet & nutrit. Multis à principio Parisiēsis magistris, viris litteratis & honestis, velut stellis fulgentibus illustrata, & quasi margaritis pretiosis decorata. Inter quos nominatissimus & precipuus exstitit citharista Domini, organum Spiritus sancti, Magister Hugo de Sancto Victore dictus, qui malo granata tintinnabulis coniungens, exemplo sanctae conuersationis, multos ad honestatem incitauit, & melliflua doctrina ad scientiam erudiuit. Multos autem aquarū viuentiam puteos effodiēs, libris suis, quos de fide & moribus tam subtiliter quam suauiter differendo edidit, incerta & occulta diuina sapientia pluribus aperuit, mortalem sui memoriam velut compositionem odoris, & opus pigmentarij, & in omnium ore quasi mel dulcoratum, velut musicam in conuiuio vini, & tanquam naues poma ferentes, posteris reliquēdo. Hi si quidem prudētes & honesti viri extra Parisiensis urbis tumultū seorsim congregati, supra firmū & stabile fundamentū regula S. Augustini institutiones honestas & salutare obseruantias statuerūt. Nigris siquidem cappis & tunicis albis & laneis induti, pellibus agminis & lineis vtuntur camisijs.

Hugo à
S. Victo-
re.

Carnes in refectorio non manducant. Certis temporibus & horis constitutis infra terminos suos manibus suis corporaliter laborant. Circa primam vel secundam noctis horam ad matutinas surgentes, in hymnis, & psalmis, & canticis spiritualibus Domino suaviter & deuotè iubilando, residuum noctis plerumq; expendunt. Aestatis autem tempore à vespera vsque ad auroram nocturnum frequenter protrahunt officium. Semel autem in anno omnes huius ordinis Abbates Parisijs apud S. Victoris Ecclesiam generale capitulum celebraturi, congregantur. Post diuinæ prædicationis epulas delicatas & suaves, de his quæ ad religionem & ordinis instituta pertinent, vnanimiter pertractantes. Hactenus Vitriacus.

Cæterùm vt Aroasiensis, sic & Congregatio S. Victoris delijit, nec annum amplius capitulum à Victorinæ olim Congregationis Abbatibus celebratur.

Inter Victorinæ Congregationis Abbatis olim fuit, Abbatia S. Mariæ de Victoria, cuius foundationem vide infra cap. 40.

Item Abbatia S. Martini Gemellorum, de qua vide infra 43.

MONASTERIA MONIALIUM

Congregationis Victorinæ.

Gronenbrielenfis Abbatia, in vrbe Gandensi, in Flandria.

Trudonensis Abbatia in vrbe Brugensi:
de qua

de qua vide suprà caput trigefimum tertium.

VVasmunstriensis in agro VVasiensi, apud Teneramundam Flandriæ opidum.

Abbatia Pontis Roradi, vulgò Roefbrugge, in Flandria.

Abbatia noui monasterij in opido Bergenfi S. VVinoci in Flandria.

Vallis S. Margaretæ vulgò Nonnarum monasterium in vrbe Antvverpiensi.

CAPVT XIII.

CAPITVLVM, SEV CONGREGATIO
VVindesemensis, Canoniorum regularium,
in Germania inferiore & superiore.

VVINDESEMENSE Monasterium, Canoniorum regularium ordinis S. Augustini, tertio miliari à Dauentria, Germaniæ inferioris vrbe, ad Ifalam flu. sita, anno 1387. Christi 1387. fundatum est. Ab hoc monasterio nomen induit, legesque accipere solet Capitulum seu congregatio VVindesemensis, quæ centum viginti ferè per Germaniam inferiorem ac superiorem monasteria olim cõplectebatur, hodieque non mediocriter floret. Debet autem ista congregatio originem ac progressum suum *Gerardo Magno, & Fratrum*, seu vitæ communis clericorum familiæ ab ipso institutæ, vt Thomas Kempensis, qui